COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al grupurilor de instituții de importanță sistemică globală cu o strategie de rezoluție cu puncte de intrare multiple și o metodologie pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1], („Regulamentul privind cerințele de capital” sau „CRR”), stabilește, împreună cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2] („Directiva privind cerințele de capital” sau „CRD”), cadrul de reglementare prudențială pentru instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în Uniune. CRR și CRD au fost adoptate în urma crizei financiare din 2008-2009 pentru a spori reziliența instituțiilor din sectorul financiar al UE și sunt bazate în mare parte pe standardele globale convenite cu partenerii internaționali ai UE, în special cu Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS).

CRR a fost modificat ulterior pentru a aborda deficiențele rămase ale cadrului de reglementare și a pune în aplicare unele elemente ale reformei mondiale a serviciilor financiare care sunt esențiale pentru a se asigura reziliența instituțiilor. O revizuire majoră a CRR a fost adusă de „pachetul de măsuri de reducere a riscurilor”, care a fost adoptat de Parlamentul European și de Consiliu la 20 mai 2019 și a fost publicat în Jurnalul Oficial la 7 iunie 2019. Pachetul respectiv a inclus, printre altele, modificări ale cadrului de rezoluție bancară al Uniunii prin Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului[3] de modificare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului[4] (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare sau BRRD), prin Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului[5] de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[6] (Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție sau RMUR) și prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului[7] de modificare a CRR. Această reformă a pus în aplicare în Uniune standardul

---

1 Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

2 Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

3 Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

4 Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a societăților de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

5 Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226).

6 Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

7 Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier,

internațional privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) a instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII), adoptat de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) în noiembrie 2015[8], și a consolidat aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) pentru toate instituțiile stabilite în Uniune.

Conform standardului TLAC, G-SII trebuie să dețină un cuantum suficient de datorii cu o capacitate foarte ridicată de absorbție a pierderilor (datorii care pot face obiectul recapitalizării interne) pentru a asigura absorbția rapidă și fără impedimente a pierderilor și recapitalizarea în cazul unei rezoluții. Punerea în aplicare a standardului TLAC în dreptul Uniunii, și anume prin modificarea CRR, a ținut seama de cerința minimă existentă specifică fiecărei instituții privind fondurile proprii și datoriile eligibile (MREL), prevăzută în BRRD[9]. În plus, ambele seturi de norme sunt strâns legate între ele, în special prin trimiteri încrucișate în BRRD și RMUR la CRR. De exemplu, BRRD și RMUR prevăd ca, pentru calcularea și exprimarea MREL să se recurgă, de regulă, la indicatorul de măsurare a expunerii totale și la cuantumul total al expunerii la risc, calculate în conformitate cu CRR. Prin urmare, cele două cerințe ar trebui înțelese ca elemente complementare ale unui cadru comun[10]. Cadrul revizuit ar trebui să asigure mai bine absorbția pierderilor și recapitalizarea instituțiilor prin mijloace private atunci când aceste instituții se confruntă cu dificultăți financiare și sunt supuse ulterior procedurii de rezoluție. TLAC și MREL sunt, așadar, cerințe esențiale pentru gestionarea eficace a crizelor bancare și reducerea impactului negativ al acestora asupra stabilității financiare și a finanțelor publice. TLAC și normele revizuite privind MREL au devenit aplicabile în Uniune la 27 iunie 2019 și, respectiv, la 28 decembrie 2020.

În conformitate cu standardele internaționale, dreptul Uniunii recunoaște atât strategia de rezoluție cu un singur punct de intrare (SPE), cât și strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare (MPE)[11]. Potrivit strategiei de rezoluție SPE, numai o entitate din grup, de obicei întreprinderea-mamă, face obiectul rezoluției („entitate de rezoluție”), în timp ce celelalte entități din grup, de obicei filialele operaționale, nu fac obiectul unei măsuri de rezoluție. În schimb, pierderile acestor filiale sunt transferate entității de rezoluție, iar capitalul este transferat în aval filialei. În acest fel se garantează faptul că filialele pot continua să funcționeze fără probleme chiar și după ce atins punctul de neviabilitate. Fiecare entitate de rezoluție formează un „grup de rezoluție” împreună cu filialele care fac parte din aceasta și care nu sunt ele însele entități de rezoluție. Potrivit strategiei de rezoluție MPE, mai multe entități din cadrul grupului bancar pot face obiectul rezoluției. Așadar, în cadrul grupului bancar pot exista mai multe entități de rezoluție și, prin urmare, mai multe grupuri de rezoluție. Principiul care stă la baza strategiei de rezoluție MPE este acela de a permite rezoluția unui anumit grup de rezoluție într-un mod fezabil și credibil, fără a submina

---

indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

8 Consiliul pentru Stabilitate Financiară, *Principii privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor de importanță sistemică globală (G-SIB) în cadrul procedurilor de rezoluție, Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)*, 9.11.2015.

9 Mai precis, CRR a prevăzut o nouă cerință privind fondurile proprii și datoriile eligibile pentru instituțiile identificate ca G-SII, în timp ce majorarea specifică fiecărei instituții pentru respectivele G-SII și cerința specifică fiecărei instituții pentru instituțiile care nu sunt G-SII au fost introduse prin modificări specifice ale BRRD și ale RMUR.

10 Considerentul 16 din Regulamentul (UE) 2019/876, considerentul 2 din Directiva (UE) 2019/879 și considerentul 2 din Regulamentul (UE) 2019/877.

11 Considerentul 4 din Directiva (UE) 2019/879.

posibilitatea ca și alte entități de rezoluție și grupuri de rezoluție din același grup bancar consolidat să facă obiectul rezoluției.

Cadrul revizuit de rezoluție bancară prevede că cerința MREL aplicabilă entităților de rezoluție ar trebui stabilită la nivelul consolidat al unui grup de rezoluție („cerința minimă externă de fonduri proprii și datorii eligibile – MREL externă”)[12]. În plus, cadrul respectiv prevede modul în care ar trebui alocată capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare *în cadrul* grupurilor de rezoluție (cerința minimă internă de fonduri proprii și datorii eligibile – „MREL internă”)[13].

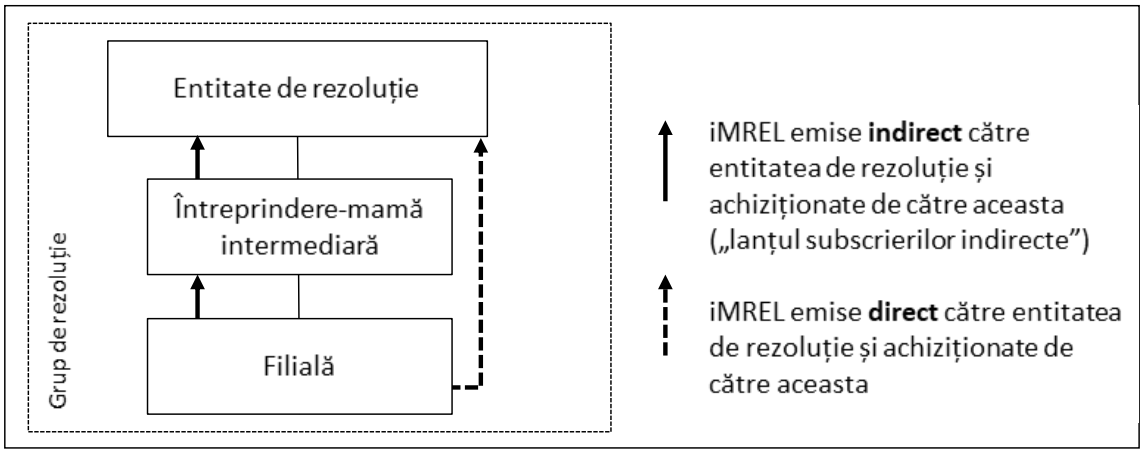
Conform BRRD, instrumentele financiare care sunt eligibile pentru cerința MREL internă trebuie, de regulă, să fie deținute de entitatea de rezoluție, care este de obicei întreprinderea-mamă[14]. Această regulă este utilă pentru a se asigura faptul că întreprinderea-mamă, respectiv entitatea de rezoluție, este cea care furnizează capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a filialei sale. Întreprinderea-mamă respectivă poate deține instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție (a se vedea exemplul de mai jos). Posibilitatea ca instrumentele să fie subscrise și indirect de către întreprinderea-mamă prin intermediul unor entități intermediare a fost justificată de faptul că obligația de a respecta cerința MREL internă nu ar trebui să modifice în mod inutil canalele de finanțare existente ale grupurilor bancare în cazul în care finanțarea pentru achiziționarea unor astfel de instrumente este structurată în jurul lanțurilor de proprietate și este distribuită filialelor din cadrul grupului prin intermediul unor entități intermediare și nu direct de către întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang (entitățile de rezoluție).

---

12 Articolul 45e din BRRD.

13 Articolul 45f din BRRD. Cerința este denumită „internă” întrucât instrumentele eligibile trebuie, în general, să fie finanțate intern în cadrul grupului bancar, și anume de către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a filialei.

14 Articolul 45f alineatul (2) litera (a) punctul (i) din BRRD permite, de asemenea, să se considere eligibile pentru calculul cerinței MREL interne acele *datorii* care sunt emise către un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție și achiziționate de către acesta, în măsura în care exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 din BRRD nu afectează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei. În plus, articolul 45f alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din BRRD permite ca cerința MREL internă să fie îndeplinită prin alte *fonduri proprii* decât fondurile proprii de nivel 1 de bază emise către entități care nu sunt incluse în același grup de rezoluție și achiziționate de către acestea, în măsura în care exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 nu afectează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei.

Exemplu: Subscrierea (directă sau indirectă) de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne

Pentru a operaționaliza abordarea subscrierilor indirecte de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne în cadrul grupurilor de rezoluție, cunoscută și sub denumirea de abordarea subscrierilor indirecte („daisy chain"), și pentru a se asigura că aceasta este solidă din punct de vedere prudențial, colegiuitorii au mandatat Autoritatea Bancară Europeană (ABE) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare (RTS), iar Comisia - să adopte, pe această bază, un act delegat care să specifice o metodologie pentru o astfel de emisiune indirectă de instrumente eligibile[15]. Conform mandatului prevăzut de BRRD, metodologia respectivă ar trebui:

- să permită un transfer adecvat al pierderilor de la filiale către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang (entitatea de rezoluție) și un transfer adecvat de capital de la întreprinderea-mamă către filiale;
- să asigure faptul că capacitatea de absorbție a pierderilor a filialei nu este contabilizată și în scopul respectării de către întreprinderea-mamă intermediară a cerinței MREL interne și
- să asigure faptul că rezultatul său este echivalent cu cel al unei subscrieri directe de către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang (entitatea de rezoluție) de instrumente eligibile emise de filiale.

De la începutul anului 2020, ABE lucrează la respectivul proiect de standarde tehnice de reglementare pe baza unui regim de deducere, în conformitate cu mandatul prevăzut în BRRD și cu recomandările din standardele internaționale relevante[16]. Regimul de deducere propus de ABE prevede că instrumentele eligibile pentru calculul cerinței MREL interne emise de filiale către entitatea de rezoluție prin intermediul unei întreprinderi-mamă intermediare ar trebui să fie deduse integral din capacitatea proprie a întreprinderii-mamă intermediare de a îndeplini cerința MREL internă. O astfel de abordare bazată pe deducere a fost considerată ca fiind cea

15 Articolul 45f alineatul (6) din BRRD.

16 Consiliul pentru Stabilitate Financiară, *Orientări privind capacitatea internă totală de absorbție a pierderilor a G-SIB (TLAC internă)*, 6.7.2017. În baza acestui regim, instrumentele eligibile pentru calculul cerinței MREL interne emise de filială și subscrise de întreprinderea-mamă intermediară ar urma să fie deduse integral din instrumentele eligibile emise de întreprinderea-mamă intermediară pentru a se conforma cerinței MREL interne proprii.

mai compatibilă cu condițiile stabilite în mandatul BRRD și favorabilă operaționalizării cadrului privind cerința MREL internă[17].

Metodologia elaborată de ABE a făcut obiectul unei consultări publice[18]. Feedbackul obținut în urma consultării a arătat sprijinul larg pentru proiectele de standarde tehnice de reglementare, dar a evidențiat mai multe inconsecvențe dintre cerințele rezultate din mandatul prevăzut în BRRD și normele prudențiale existente prevăzute în CRR. Prin urmare, într-o scrisoare adresată Comisiei Europene la 25 ianuarie 2021[19], ABE a subliniat că interacțiunile dintre BRRD și CRR nu ar permite aplicarea tratamentului prudențial necesar pentru îndeplinirea mandatului astfel cum a fost gândit inițial. Mai precis, ABE a remarcat că CRR nu permite deducerea instrumentelor eligibile pentru calculul cerinței MREL interne și, ulterior, aplicarea unei ponderi de risc corespunzătoare de 0 % în toate cazurile relevante pentru mandatul prevăzut în BRRD. Probleme similare au fost identificate în ceea ce privește cerința privind indicatorul efectului de levier prevăzut în CRR. Potrivit ABE, această situație nu numai că ar genera o inconsecvență între cadrul prudențial și cel de rezoluție, ci ar fi și contrară cerinței prevăzute în mandatul BRRD de a genera un rezultat echivalent cu cel al unei subscrieri directe. S-a concluzionat că cerințele BRRD nu pot fi îndeplinite fără dispoziții suplimentare pe care standardele tehnice de reglementare nu ar putea să le prevadă singure, trebuind mai degrabă să fie specificate în legislația primară.

Pe lângă necesitatea de a operaționaliza subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne, au fost identificate, de la intrarea în vigoare, în 2019, a cadrului TLAC/MREL revizuit[20], și alte probleme legate de rezoluție. Aceste probleme se referă în principal la tratamentul normativ al grupurilor de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE, inclusiv al grupurilor MPE care au filiale în țări terțe. De exemplu, CRR nu specifică în prezent dacă diferitele ajustări ale TLAC[21] pentru G-SII cu o strategie de rezoluție MPE vizează și filialele situate într-o țară terță. În plus, formula[22] de calcul al excedentului TLAC/MREL al unei filiale în contextul regimului general de deducere aplicabil G-SII cu o strategie de rezoluție MPE se bazează numai pe cerința TLAC/MREL *bazată pe risc* a filialei, omițându-se să se țină seama și de cerința TLAC/MREL *nebazată pe risc*. Problematice sunt și o serie de contradicții din dispozițiile legislației primare, în special cele legate de interacțiunea dintre dispozițiile CRR și BRRD[23] care sunt relevante pentru abordarea eventualelor inconsecvențe dintre cerințele aplicabile în funcție de strategia SPE sau MPE. Nu în ultimul rând, au fost observate unele probleme în ceea ce privește criteriile[24] pe care trebuie să le îndeplinească instrumentele pentru a fi eligibile pentru respectarea cerinței TLAC

---

17 În cursul lucrărilor sale, ABE a luat în considerare și alte abordări, dar le-a respins ca fiind incompatibile cu dispozițiile BRRD privind MREL internă sau din cauza lipsei lor de prudență sau de simplitate.

18 EBA/CP/2020/18, 22 iulie 2020, disponibil la adresa: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, 25 ianuarie 2021, disponibil la adresa: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

20 Capitolele 5.2-5.5 din expunerea de motive conțin explicații detaliate cu privire la aspectele specifice.

21 Articolul 12a și articolul 72e alineatul (4) din CRR.

22 Articolul 72e alineatul (4) din CRR.

23 Articolul 12a și articolul 92a alineatul (3) din CRR și articolul 45h alineatul (2) din BRRD.

24 Articolul 72b alineatul (2) din CRR.

interne, care este relevantă atunci când este vorba de intrarea în dificultate a filialelor din UE ale instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII) din afara UE.

Pentru a aborda problemele de mai sus, este necesar să se aducă unele modificări punctuale elementelor specifice legate de rezoluție din CRR. În special, tratamentul normativ al grupurilor de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE, inclusiv al grupurilor MPE care au filiale în țări terțe, trebuie să fie mai bine aliniat la tratamentul descris în standardul TLAC. Acest lucru ar contribui la asigurarea faptului că, în caz de rezoluție, fiecare entitate de rezoluție și fiecare grup de rezoluție care aparține respectivelor G-SII poate continua să îndeplinească funcții critice fără risc de contagiune. Modificările propuse nu ar modifica arhitectura generală a cadrului, ci ar asigura aplicarea corespunzătoare a TLAC și MREL.

În primul rând, este necesar să se prevadă direct în CRR un tratament prudențial specific legat de subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne (abordarea subscrierilor indirecte). Modificările propuse a fi aduse CRR ar aborda neconcordanțele identificate între CRR și BRRD, care au fost evidențiate în scrisoarea ABE către Comisia Europeană din data de 25 ianuarie 2021. Mai precis, regimul de deducere, care a fost prezentat de ABE în contextul elaborării proiectelor de standarde tehnice de reglementare în temeiul mandatului BRRD, ar urma să fie încorporat direct în CRR. Acest lucru ar asigura buna funcționare a activității de subscriere indirectă de instrumente pentru MREL internă în cadrul grupurilor de rezoluție cu mai multe niveluri de proprietate, în conformitate cu acordul politic la care s-a ajuns în timpul negocierilor privind Directiva (UE) 2019/879. În plus, revizuirile ar asigura faptul că tratamentul deținerilor de instrumente eligibile pentru MREL internă rămâne aliniat și în cadrul privind rezoluția, și în cel prudențial, permițându-se astfel operaționalizarea metodologiei de deducere elaborate de ABE și, în același timp, evitându-se introducerea unei complexități nejustificate în ceea ce privește tratamentul expunerilor respective.

În al doilea rând, trebuie clarificate dispozițiile CRR referitoare la comparația dintre suma cerințelor TLAC efective ale tuturor grupurilor de rezoluție din cadrul unui grup de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE și cerința teoretică pentru respectivul grup de G-SII care rezultă din aplicarea strategiei SPE[25]. Modificările propuse sunt necesare pentru a se clarifica în ce măsură autoritățile de rezoluție pot remedia eventualele neconcordanțe dintre cerințele aplicabile în cazul strategiei SPE și al strategiei MPE. Acest lucru ar urma să se realizeze prin alinierea tratamentului prevăzut în CRR la cel prevăzut în BRRD[26] și în standardul TLAC[27].

În al treilea rând, este necesar să se modifice formula de calcul al excedentului TLAC/MREL al unei filiale în contextul regimului general de deducere aplicabil G-SII cu o strategie de rezoluție MPE[28] pentru a se asigura faptul că formula respectivă ține seama atât de cerințele TLAC/MREL bazate pe risc ale filialei, cât și de cele care nu sunt bazate pe risc, în conformitate cu standardul TLAC. În acest fel s-ar evita supraestimarea excedentului TLAC/MREL al unei filiale date.

---

25 Articolul 12a și articolul 92a alineatul (3) din CRR.

26 Articolul 45d alineatul (4) și articolul 45h alineatul (2) din BRRD.

27 Secțiunea 3 din Lista termenilor și condițiilor TLAC prevede că, în cazul în care cerința teoretică SPE este mai mică decât suma cerințelor efective MPE, autoritățile relevante pot conveni asupra unei ajustări pentru a reduce la minimum sau a elimina diferența respectivă (și anume prin reducerea cerințelor MPE). În plus, se clarifică faptul că suma cerințelor efective MPE nu trebuie să fie niciodată mai mică decât cerința teoretică SPE.

28 Articolul 72e alineatul (4) din CRR.

În al patrulea rând, anumite dispoziții ale CRR aplicabile G-SII cu o strategie de rezoluție MPE ar trebui să fie clarificate astfel încât să se poată ține cont de filialele stabilite în afara Uniunii. În acest fel dispozițiile CRR ar urma să fie aliniate la principiul TLAC corespunzător convenit la nivel internațional, care se aplică filialelor stabilite în toate jurisdicțiile CSF.

În al cincilea rând, este necesar să se aducă unele clarificări specifice în contextul cerinței de fonduri proprii și datorii eligibile a instituțiilor care sunt filiale semnificative ale G-SII din afara UE („TLAC internă") astfel încât instrumentele de datorie emise de aceste instituții să poată îndeplini toate criteriile de eligibilitate pentru instrumentele de datorii eligibile. Motivul acestei modificări este că, în prezent, criteriile de eligibilitate pentru instrumentele de datorii eligibile se bazează pe ipoteza că instrumentele respective sunt emise de o entitate de rezoluție, nu de filiale care fac obiectul unei cerințe TLAC interne. Această lacună ar urma să fie remediată prin clarificarea faptului că aceleași condiții de eligibilitate aplicabile entităților de rezoluție se aplică, *mutatis mutandis*, și entităților care nu fac obiectul rezoluției. Acest lucru ar permite, la rândul său, instituțiilor respective să își îndeplinească cerința TLAC internă, printre altele, recurgând la datoriile eligibile, conform intenției inițiale a colegiuitorilor[29].

Aceste modificări propuse a fi aduse CRR pot avea un rol esențial în îmbunătățirea posibilității de rezoluție a unei instituții. Dat fiind că dispozițiile corespunzătoare sunt deja aplicabile în Uniune, modificările propuse ar trebui să fie introduse în timp util. Necesitatea unei adoptări accelerate este susținută și de faptul că grupurile bancare au nevoie de claritate cu privire la mecanismul subscrierilor indirecte pentru a decide care e cea mai bună modalitate de a-și organiza capacitatea lor MREL internă având în vedere termenul general de respectare a MREL, care este stabilit la 1 ianuarie 2024, cu obiective intermediare obligatorii care trebuie respectate până la 1 ianuarie 2022[30].

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea aduce modificări legislației existente. Aceste modificări sunt în deplină concordanță cu dispozițiile de politică existente în domeniul cerințelor prudențiale și de rezoluție aplicabile instituțiilor. Cadrul de rezoluție al Uniunii urmărește să asigure faptul că absorbția pierderilor și recapitalizarea băncilor se realizează prin mijloace private odată ce situația lor financiară se deteriorează, iar băncile respective sunt supuse procedurii de rezoluție. Prin facilitarea subscrierii indirecte de instrumente pentru MREL internă în cadrul grupurilor de rezoluție, printr-o mai bună aliniere la standardul TLAC a regimului de reglementare a grupurilor bancare cu o strategie de rezoluție MPE și prin specificarea mai detaliată a unora dintre criteriile de eligibilitate pentru respectarea cerinței TLAC interne, propunerea va îmbunătăți aplicarea normelor existente ale Uniunii în ceea ce privește asigurarea posibilității de rezoluție a grupurilor bancare. Acest rezultat este în concordanță cu obiectivele generale ale cadrului de rezoluție bancară al Uniunii de a garanta stabilitatea financiară și de a reduce sprijinul contribuabililor în cazul rezoluției bancare și va contribui la atingerea acestor obiective.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Regulamentul propus este esențial pentru o aplicare adecvată a revizuirii mai ample a legislației financiare a Uniunii propuse în 2016 și adoptate în 2019 (pachetul de măsuri de reducere a riscurilor), vizând reducerea riscurilor în sectorul financiar și promovarea, în

[29] Articolul 92b alineatul (2) din CRR.
[30] Articolul 45m alineatul (1) din BRRD.

același timp, a finanțării durabile a activității economice. Propunerea este, așadar, pe deplin convergentă cu obiectivele fundamentale ale UE de a promova stabilitatea financiară, de a reduce sprijinul contribuabililor în contextul rezoluției bancare, precum și de a contribui la finanțarea durabilă a economiei.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), având același temei juridic ca actele legislative pe care le modifică.

• Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)

Obiectivele urmărite de regulamentul propus vizează completarea și modificarea legislației UE deja existente (CRR și BRRD) și, prin urmare, pot fi realizate cel mai bine la nivelul UE, mai degrabă decât prin diferite inițiative naționale. Capacitatea statelor membre de a adopta măsuri naționale este limitată, dat fiind că CRR și BRRD reglementează deja aceste aspecte, iar modificările la nivel național ar intra în conflict cu legislația Uniunii în vigoare în prezent.

Modificările propuse ar promova și mai mult aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale și convergența practicilor de supraveghere, asigurând totodată condiții de concurență echitabile pe întreaga piață unică a serviciilor bancare. Aceste obiective nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiunea individuală a statelor membre. În cazul în care Uniunea ar înceta să reglementeze aceste aspecte, piața internă a serviciilor bancare ar fi supusă unor seturi diferite de norme, ceea ce ar conduce la fragmentare și ar submina cadrul unic de reglementare instituit recent în acest domeniu.

• Proporționalitatea

Această acțiune a Uniunii este necesară pentru atingerea obiectivului de îmbunătățire a aplicării normelor existente ale Uniunii în ceea ce privește asigurarea posibilității de rezoluție a grupurilor bancare. Modificările propuse se limitează la abordarea anumitor dispoziții din cadrul prudențial al Uniunii pentru instituții care vizează exclusiv măsuri menite să asigure buna funcționare a cerințelor de fonduri proprii și datorii eligibile. În plus, modificările propuse se limitează la aceste aspecte, care nu pot fi abordate în limitele marjei discreționare existente prevăzute de normele actuale.

• Alegerea instrumentului

Se propune ca măsurile să fie puse în aplicare prin modificarea CRR prin intermediul unui regulament. Măsurile propuse modifică normele existente privind aplicarea cerințelor de fonduri proprii și datorii eligibile prevăzute în CRR. Prin urmare, un regulament este un instrument adecvat pentru această propunere.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUĂRII IMPACTULUI

• Evaluări *ex-post*/verificarea adecvării legislației existente

Prezenta propunere nu este însoțită de o evaluare separată a impactului, deoarece prezenta propunere nu modifică aspectele fundamentale ale CRR, ci vizează în primul rând să clarifice relația juridică dintre două instrumente legislative existente ale UE, și anume CRR și BRRD, prin încorporarea directă în CRR a unui tratament specific pentru subscrierea indirectă a

instrumentelor eligibile pentru MREL internă. Prin aceste clarificări s-ar asigura faptul că cele două cadre strâns interconectate rămân în mare măsură aliniate între ele. La rândul său, acest lucru ar permite instituțiilor să continue să calculeze, să raporteze și să publice un singur set de cuantumuri totale ale expunerii la risc și de indicatori de măsurare a expunerii totale și în sensul CRR, și al BRRD, evitându-se astfel o creștere nejustificată a complexității.

În plus, impactul măsurilor propuse a fi modificate prin prezenta propunere a făcut deja obiectul unor analize în cadrul evaluărilor impactului efectuate pentru Regulamentul (UE) 2019/876 și pentru Directiva (UE) 2019/879. Este inclusă și eventuala necesitate de a se emite instrumente eligibile suplimentare pentru MREL pentru a se respecta MREL internă, astfel cum a fost prevăzută de colegiuitori în BRRD revizuită. Propunerea se bazează în mare măsură pe activitatea pregătitoare desfășurată de ABE, în special în ceea ce privește elaborarea standardelor tehnice de reglementare privind subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru MREL internă în cadrul grupurilor de rezoluție. Propunerea vizează în primul rând abordarea consecințelor nedorite legate de cadrul TLAC/MREL existent care decurg din regulile prevăzute în prezent de CRR.

Modificările propuse ar avea un impact limitat asupra sarcinii administrative pentru instituții și asupra costurilor pe care acestea trebuie să le suporte pentru a-și adapta operațiunile interne, majoritatea costurilor fiind preconizate a fi compensate prin faptul că se va permite ca abordarea subscrierilor indirecte de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne în cadrul grupurilor de rezoluție să se desfășoare în mod corespunzător, iar, pentru instituțiile în cauză, prin beneficiile aduse de o mai bună recunoaștere a filialelor din țări terțe și prin specificarea mai detaliată a eligibilității instrumentelor emise în contextul cerinței TLAC interne.

- **Drepturile fundamentale**

Uniunea s-a angajat să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale și este parte la numeroase convenții privind drepturile omului. În acest context, propunerea nu va avea probabil niciun impact direct asupra acestor drepturi, astfel cum au fost enumerate în principalele convenții ale ONU privind drepturile omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care este parte integrantă a tratatelor UE, și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

(1) Tratament specific pentru subscrierea indirectă a instrumentelor eligibile pentru MREL internă

Pentru a pune în aplicare acordul politic la care s-a ajuns în timpul negocierilor cu privire la Directiva (UE) 2019/879, se propune introducerea direct în CRR a regimului de deducere care a fost prezentat de ABE în contextul elaborării proiectelor de standarde tehnice de reglementare în baza mandatului BRRD. Regulamentul propus introduce, așadar, la articolul 72e alineatul (5) din CRR, o cerință conform căreia întreprinderile-mamă intermediare de-a lungul lanțului de proprietate ar trebui să deducă din capacitatea lor MREL internă cuantumul deținerilor lor de instrumente eligibile pentru MREL internă, inclusiv de fonduri proprii, emise de filialele lor care aparțin aceluiași grup de rezoluție.

Este necesară introducerea unui regim de deducere. Din perspectiva rezoluției, regimul asigură un nivel adecvat de transfer în amonte al pierderilor și de transfer în aval al capitalului între entitățile de rezoluție și filialele lor finale, evită dubla contabilizare a capacității filialei de a absorbi pierderile în scopul respectării MREL interne de către întreprinderea-mamă intermediară și prevede un rezultat echivalent cu cel al subscrierii directe complete de către entitatea de rezoluție a instrumentelor emise de filialele lor finale. În plus, regimul de deducere este necesar și din punct de vedere prudențial, deoarece, în lipsa unui astfel de regim, ratele de solvabilitate individuale ale întreprinderilor-mamă intermediare nu ar reflecta în mod adecvat și prudent capacitatea lor reală de absorbție a pierderilor, căci aceste rate ar include și capacitatea de absorbție a pierderilor a filialelor lor. Acest lucru ar putea compromite buna funcționare a strategiei de rezoluție alese, întrucât întreprinderea-mamă intermediară ar putea epuiza nu numai propria capacitate de absorbție a pierderilor, ci și pe cea a filialei sale, înainte ca întreprinderea-mamă intermediară sau filiala să ajungă la punctul de neviabilitate. Metoda deducerii garantează faptul că întreprinderile-mamă intermediare raportează fondurile proprii disponibile numai în măsura în care acestea se referă la riscurile legate de propriul lor bilanț. În plus, această abordare ar conduce la aplicarea în timp util a restricțiilor privind suma maxim distribuibilă în conformitate cu articolele 141 și 141b din CRD și cu articolul 16a din BRRD și la stabilirea faptului că întreprinderea-mamă intermediară nu mai este viabilă.

Regimul de deducere ar trebui să se aplice tuturor întreprinderilor-mamă intermediare care sunt instituții sau entități menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (b)-(d) din BRRD și care trebuie să respecte MREL internă, astfel cum a fost stabilită de autoritatea de rezoluție, indiferent dacă fac parte din grupuri de G-SII. Așadar, trimiterile la elementele de datorii eligibile ar trebui să fie, de asemenea, înțelese ca incluzând datoriile eligibile în vederea respectării MREL interne în temeiul articolului 45f alineatul (2) litera (a) din BRRD.

Regimul de deducere este strict limitat la întreprinderile-mamă intermediare în contextul subscrierilor indirecte de instrumente pentru MREL internă. Prin urmare, articolul 49 alineatul (2) din CRR trebuie modificat numai în ceea ce privește expunerile care fac obiectul noului tratament prevăzut la articolul 72e alineatul (5) din CRR. În plus, pentru a se asigura că noul regim de deducere rămâne proporțional, instituțiile vor putea alege combinația de instrumente (fonduri proprii versus datorii eligibile) cu care întreprinderea-mamă intermediară finanțează achiziționarea de instrumente pentru MREL internă de la filialele sale. Acest lucru se realizează prin aplicarea deducerilor mai întâi la stocul de datorii eligibile al întreprinderii-mamă intermediare. Numai în cazul în care cuantumul care urmează să fie dedus ar depăși stocul de datorii eligibile al întreprinderii-mamă intermediare, deducerile rămase ar trebui să se aplice stocului său de fonduri proprii în scopuri prudențiale, începând cu elementele de fonduri proprii de nivel 2 [articolul 66 litera (e) din CRR][31]. În practică, acest lucru înseamnă că întreprinderea-mamă intermediară ar putea evita complet orice deducere din fondurile sale proprii în măsura în care emite suficiente datorii eligibile pentru MREL către entitatea de rezoluție.

[31] În cazul în care deducerile rămase ar depăși și stocul de elemente de fonduri proprii de nivel 2 ale întreprinderii-mamă intermediare, cuantumul depășirii ar trebui să fie dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar [articolul 56 litera (e) din CRR]. Dacă este necesar, orice cuantum restant ar urma să fie dedus ulterior din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale întreprinderii-mamă intermediare [articolul 36 alineatul (1) litera (j) din CRR].

În unele cazuri excepționale, și anume atunci când MREL internă și TLAC internă nu se aplică pe bază individuală, ci pe bază consolidată[32], un regim de deducere poate fi excesiv și ar putea conduce la aplicarea unei duble sancțiuni în cadrul abordării preconizate de deducere bazată pe deținerile totale. Într-adevăr, în aceste situații, întreprinderea-mamă intermediară ar trebui să absoarbă pierderile filialelor sale și, prin urmare, să dețină o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru a-și acoperi propriile nevoi, precum și nevoile filialelor din perimetrul de consolidare. Prin urmare, aceste cazuri sunt exceptate de la regimul de deducere[33].

Subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru MREL internă ar trebui să asigure faptul că, atunci când o filială ajunge la punctul de neviabilitate, pierderile sale sunt efectiv transferate entității de rezoluție, iar filiala în cauză este recapitalizată de entitatea de rezoluție. Astfel, aceste pierderi nu ar trebui să fie absorbite de întreprinderea-mamă intermediară, care devine un simplu vehicul prin care se transferă pierderile respective entității de rezoluție. În consecință, și pentru a se asigura că rezultatul subscrierii indirecte este echivalent cu cel al subscrierii directe complete, conform intenției colegiuitorilor în temeiul articolului 45f alineatul (6) din BRRD, regimul de deducere este însoțit de aplicarea unei ponderi de risc de 0 % pentru expunerile supuse regimului respectiv și de o excludere corespunzătoare a expunerilor respective din calculul indicatorului de măsurare a expunerii totale pentru calcularea indicatorului efectului de levier. Acest lucru este reflectat la articolul 113 alineatul (1), la articolul 151 alineatul (1) și la articolul 429a alineatul (1) din CRR.

Abordarea descrisă mai sus permite punerea în aplicare a subscrierii indirecte de instrumente pentru MREL internă în conformitate cu condițiile convenite de colegiuitori în timpul negocierilor privind Directiva (UE) 2019/879 și reflectate în mandatul acordat ABE. În plus, această abordare este simplă, în special în comparație cu un scenariu în care deducerile necesare ar fi aplicate numai în cadrul rezoluției. Prin asigurarea armonizării tratamentului descris în cele două cadre strâns interconectate, CRR și BRRD, instituțiile pot continua să calculeze, să raporteze și să publice un singur set de cuantumuri totale ale expunerii la risc și de indicatori de măsurare a expunerii totale și în sensul CRR, și al BRRD, evitându-se astfel o creștere nejustificată a complexității.

Întrucât tratamentul specific propus de ABE în contextul elaborării proiectelor de standarde tehnice de reglementare în temeiul mandatului BRRD este încorporat direct în CRR, nu mai este nevoie să se elaboreze standarde tehnice de reglementare în această privință. Prin urmare, articolul 45f alineatul (6) din BRRD se elimină.

(2) Comparație între cerința teoretică SPE și suma cerințelor efective MPE

Articolul 12a din CRR prevede că grupurile de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE trebuie să își calculeze cerința TLAC menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din CRR pe baza ipotezei teoretice că grupul ar urma să facă obiectul rezoluției în baza unei strategii de rezoluție SPE (cerința teoretică SPE). Această cerință teoretică SPE trebuie apoi comparată de

[32] În ceea ce privește MREL internă, acest lucru poate fi relevant pentru anumite întreprinderi-mamă din Uniune care sunt filiale ale unor grupuri din țări terțe [articolul 45f alineatul (1) al treilea paragraf din BRRD] și pentru întreprinderile-mamă intermediare care fac obiectul unei ținte MREL interne consolidate deoarece următoarea filială din lanț beneficiază de o derogare [articolul 45f alineatul (4) litera (b) din BRRD]. În plus, TLAC internă poate fi, de asemenea, respectată pe bază consolidată [articolul 11 alineatul (3a) din CRR].

[33] Abordarea bazată pe deducere cu privire la care ABE a inițiat o consultare publică în 2020 nu a avut în vedere o exceptare de la regimul de deducere în cazul în care MREL internă și TLAC internă nu se aplică pe bază individuală, ci pe bază consolidată, întrucât acest aspect a apărut doar în timpul consultării publice.

autoritățile de rezoluție cu suma cerințelor TLAC efective ale fiecărei entități de rezoluție din cadrul grupului respectiv în cadrul unei strategii de rezoluție MPE (cerințe MPE). Dispozițiile CRR referitoare la consecințele acestei comparații sunt însă inconsecvente.

Mai precis, în cazul în care cerința teoretică SPE este *mai mică* decât suma cerințelor efective MPE, articolul 92a alineatul (3) din CRR prevede în forma sa actuală că autoritățile de rezoluție *pot* acționa în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din BRRD. În schimb, ultimul paragraf de la articolul 12a din CRR prevede că autoritățile respective *trebuie* să acționeze în acest caz. La fel, în cazul în care cerința teoretică SPE este *mai mare* decât suma cerințelor efective MPE, articolul 12a al doilea paragraf din CRR prevede că autoritățile de rezoluție *pot* acționa, ceea ce pare să fie în contrast cu articolul 45h alineatul (2) ultimul paragraf din BRRD. Acest ultim paragraf prevede că suma cerințelor efective MPE[34] nu trebuie să fie niciodată mai mică decât cerințele teoretice SPE[35] și clarifică astfel faptul că, în acest caz, este obligatoriu, nu opțional, ca autoritățile de rezoluție să ia măsuri.

Având în vedere considerațiile anterioare, se propune modificarea articolului 12a din CRR pentru a se clarifica faptul că, pe baza calculului prevăzut la articolul respectiv, autoritățile de rezoluție ar trebui să acționeze întotdeauna în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din BRRD. Articolul 92a alineatul (3) din CRR poate fi apoi eliminat. În acest fel se elimină inconsecvențele din CRR, se aliniază dispozițiile CRR la cele din BRRD și la standardul TLAC și se asigură faptul că se ține întotdeauna cont de toate cerințele MREL suplimentare stabilite de autoritatea de rezoluție în temeiul articolului 45d alineatul (1) litera (b) din BRRD.

(3) Deduceri din elementele de datorii eligibile: cerințe de fonduri proprii și datorii eligibile nebazate pe risc

Articolul 72e din CRR prevede un regim de deducere direct aplicabil G-SII cu o strategie de rezoluție MPE. Acest lucru este conform cu standardul TLAC, care urmărește să asigure faptul că, pentru grupurile de G-SII care cuprind mai multe entități de rezoluție, capacitatea fiecărei entități de rezoluție de a absorbi pierderile este calculată fără a se ține cont de expunerile față de alte entități de rezoluție din același grup care corespund instrumentelor TLAC. Rațiunea acestei dispoziții este de a reduce la minimum riscul de contagiune în cadrul unui grup de G-SII și de a asigura faptul că entitățile de rezoluție au o capacitate disponibilă de absorbție a pierderilor suficientă în caz că intră în dificultate, capacitate care nu ar trebui să fie diminuată de pierderile rezultate din deținerile intragrup de instrumente TLAC. Fără aceste deduceri, intrarea în dificultate a unei entități de rezoluție din cadrul grupului de G-SII ar conduce la pierderi în alte entități de rezoluție din cadrul grupului respectiv și, în consecință, la o reducere a capacității de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a respectivelor entități de rezoluție.

CRR prevede, de asemenea, la articolul 72e alineatul (4), o excepție de la acest regim general de deducere. Această excepție precizează că deducerea elementelor de fonduri proprii și de datorii eligibile emise de o filială și deținute de întreprinderea-mamă poate fi redusă la nivelul întreprinderii-mamă în cazul în care cuantumul reducerii respective este în schimb dedus la nivelul filialei din capacitatea sa de absorbție a pierderilor și de recapitalizare.

---

[34] Adică cerința minimă TLAC menționată la articolele 92a și 494 din CRR și orice cerință MREL suplimentară stabilită de autoritatea de rezoluție în temeiul articolului 45d din BRRD.

[35] Adică cerința minimă TLAC care ar fi aplicabilă întreprinderii-mamă din grupul de G-SII și cerința MREL teoretică suplimentară calculată de autoritatea de rezoluție în temeiul articolului 45d alineatul (4) litera (b) din BRRD.

Una dintre condițiile prealabile pentru reducerea deducerilor la nivelul întreprinderii-mamă și pentru deducerea în schimb a cuantumului acestei reduceri la nivelul filialei este ca filiala în cauză să aibă un excedent în ceea ce privește cerința sa de fonduri proprii și datorii eligibile. Această cerință este exprimată ca o rată bazată pe risc și o rată nebazată pe risc, în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) din CRR și cu articolul 45 alineatul (2) din BRRD. Cu toate acestea, formula din CRR de calculare a excedentului filialei se bazează numai pe cerința bazată pe risc. La rândul său, acest lucru poate duce la o supraestimare a excedentului în cazul filialelor pentru care cerința de fonduri proprii și de datorii eligibile nebazată pe risc este mai mare decât cerința bazată pe risc.

Prin urmare, se propune modificarea formulei prevăzute la articolul 72e alineatul (4) din CRR. În conformitate cu standardul TLAC, formula respectivă ar urma să țină seama atât de cerința de fonduri proprii și de datorii eligibile bazată pe risc, cât și de cea nebazată pe risc a filialei relevante.

(4) Luarea în considerare a filialelor stabilite în afara Uniunii

Articolul 12a și articolul 72e alineatul (4) din CRR nu vizează în mod explicit filialele care sunt situate într-o țară terță. Prin urmare, este posibil ca grupurile bancare din UE cu o strategie globală de rezoluție MPE să nu ia în considerare filialele care sunt stabilite în afara Uniunii. Acest lucru este relevant, de exemplu, atunci când se compară suma cerințelor efective MPE cu cerința teoretică SPE, astfel cum se prevede la articolul 12a din CRR. Această comparație ar trebui efectuată între o cerință teoretică SPE care constă în întregul grup și suma cerințelor MPE stabilite numai pentru entitățile de rezoluție din UE. În aceeași ordine de idei, excepția de la regimul general de deducere aplicabil G-SII cu o strategie de rezoluție MPE prevăzută la articolul 72e alineatul (4) din CRR nu ar putea fi aplicată în cazul în care filiala în cauză este situată într-o țară terță.

Pentru a alinia tratamentul prevăzut în CRR pentru filialele din țări terțe la cel prevăzut în standardul TLAC corespunzător, care este aplicabil entităților stabilite în toate jurisdicțiile CSF, se propune modificarea articolului 12a și a articolului 72e alineatul (4) din CRR pentru a clarifica faptul că ambele dispoziții se aplică și filialelor stabilite în afara Uniunii.

Aplicarea articolului 72e alineatul (4) din CRR trebuie limitată la cazurile în care un regim de rezoluție dintr-o țară terță este aplicabil filialelor în cauză. Într-adevăr, în lipsa unui regim local de rezoluție aplicabil și a existenței unei autorități de rezoluție sau a unei alte autorități care să exercite competențe similare, nu ar exista niciun mijloc juridic credibil pentru a se asigura că excedentul de capital, care ar fi fost teoretic transferat către instituția-mamă din UE prin intermediul unor deduceri reduse la nivelul instituției-mamă, ar putea fi transferat efectiv în cazul în care filiala ar deveni insolvabilă. Acest lucru se explică prin faptul că, în absența unui regim local de rezoluție, instituțiile intrate în dificultate ar fi supuse procedurilor de insolvență în conformitate cu legislația țării terțe. În consecință, întreprinderea-mamă ar trebui să concureze cu alți creditori pe durata procedurii de insolvență a filialei pentru a i se rambursa creanțele restante.

(5) Clarificări privind eligibilitatea instrumentelor de datorie emise în contextul cerinței TLAC interne

Articolul 92b din CRR stabilește cerința TLAC internă pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE care nu sunt entități de rezoluție. Această cerință poate fi îndeplinită cu fonduri proprii și cu instrumente de datorii eligibile, astfel cum se prevede la articolul 92b alineatul (2). Deși criteriile de eligibilitate pentru instrumentele de datorii eligibile se bazează

pe ipoteza că instrumentele respective sunt emise de o entitate de rezoluție[36], entitățile care fac obiectul unei cerințe TLAC interne nu sunt, prin definiție, entități de rezoluție[37]. Prin urmare, instrumentele de datorie emise de entitățile respective nu pot îndeplini toate criteriile de eligibilitate pentru instrumentele de datorii eligibile. În consecință, spre deosebire de articolul 92b alineatul (2) din CRR, aceste instituții pot fi obligate să îndeplinească cerința TLAC internă numai cu fonduri proprii.

Pentru a aborda această lacună juridică, se adaugă un nou paragraf după articolul 72b alineatul (2) al treilea paragraf din CRR. Respectivul paragraf clarifică faptul că, în sensul cerinței TLAC interne, trimiterile la entitatea de rezoluție trebuie interpretate ca trimiteri la entitatea care face obiectul cerinței prevăzute la articolul 92b din CRR. Acest lucru permite filialelor semnificative ale G-SII din afara UE să emită și, prin urmare, să utilizeze instrumente de datorii eligibile pentru a îndeplini cerința TLAC internă, în conformitate cu intenția colegiuitorilor.

[36] Articolul 72b alineatul (2) literele (c), (k), (l) și (m) din CRR.

[37] Articolul 92b alineatul (1) din CRR.

2021/0343 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al grupurilor de instituții de importanță sistemică globală cu o strategie de rezoluție cu puncte de intrare multiple și o metodologie pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[38],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[39],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului[40], Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului[41] și Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului[42] au modificat cadrul de rezoluție bancară al Uniunii prin modificările aduse Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului[43],

38 JO C , , p. .

39 JO C , , p. .

40 Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

41 Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226).

42 Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

43 Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a societăților de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE)

Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[44] și Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[45]. Aceste modificări au fost necesare pentru a pune în aplicare în Uniune lista internațională a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) („standardul TLAC”)[46] pentru băncile de importanță sistemică globală și pentru a consolida aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și de datorii eligibile (MREL) pentru toate băncile. Cadrul revizuit de rezoluție bancară al Uniunii ar trebui să garanteze mai bine faptul că absorbția pierderilor și recapitalizarea băncilor se realizează prin mijloace private atunci când aceste instituții devin neviabile din punct de vedere financiar și intră ulterior în procedura de rezoluție.

(2) Articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că grupurile de instituții de importanță sistemică globală (G-SII) cu o strategie de rezoluție în cadrul căreia mai multe entități din grup ar putea face obiectul rezoluției [strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare (MPE)] trebuie să își calculeze cerința de fonduri proprii și de datorii eligibile bazată pe risc pornind de la ipoteza teoretică potrivit căreia o singură entitate din grup ar urma să facă obiectul rezoluției, iar pierderile și nevoile de recapitalizare ale oricăreia dintre filialele grupului respectiv ar urma să fie transferate entității de rezoluție [strategia de rezoluție cu un singur punct unic de intrare (SPE)]. În conformitate cu standardul TLAC, acest calcul ar trebui să țină seama de toate entitățile din țări terțe aparținând unei G-SII care ar fi entități de rezoluție în cazul în care ar fi stabilite în Uniune.

(3) În conformitate cu articolul 45h alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva 2014/59/UE și cu standardul TLAC, suma cerințelor efective de fonduri proprii și datorii eligibile ale unui grup de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE nu trebuie să fie mai mică decât cerința teoretică aplicabilă grupului respectiv în cadrul unei strategii de rezoluție SPE. Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și anume articolul 12a și articolul 92a alineatul (3), ar trebui să fie aliniat la dispozițiile corespunzătoare din Directiva 2014/59/UE și ar trebui să se asigure faptul că autoritățile de rezoluție acționează întotdeauna în conformitate cu directiva respectivă și țin seama atât de cerințele de fonduri proprii și de datorii eligibile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și de orice cerință suplimentară de fonduri proprii și de datorii eligibile stabilită în conformitate cu articolul 45d din Directiva 2014/59/UE. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritățile de rezoluție să concluzioneze că orice ajustare menită să reducă la minimum sau să elimine diferența dintre suma cerințelor efective de fonduri proprii și de datorii eligibile ale unui grup de G-SII cu o strategie de rezoluție MPE și cerința teoretică a grupului în baza unei strategii de rezoluție SPE, atunci când cea dintâi este mai mare decât cea de a doua, ar fi inadecvată sau incompatibilă cu strategia de rezoluție a G-SII.

---

nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

44 Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

45 Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

46 Consiliul pentru Stabilite Financiară, Principii privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor de importanță sistemică globală (G-SIB) în cadrul procedurilor de rezoluție, Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC), 9.11.2015.

(4) Articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că cerința de fonduri proprii și datorii eligibile pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE care nu sunt entități de rezoluție poate fi îndeplinită, printre altele, prin instrumente de datorii eligibile. Cu toate acestea, criteriile de eligibilitate pentru instrumentele de datorii eligibile prevăzute la articolul 72b alineatul (2) literele (c), (k), (l) și (m) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se bazează pe ipoteza că entitatea emitentă este o entitate de rezoluție. Ar trebui să se asigure faptul că respectivele filiale semnificative pot emite instrumente de datorie care îndeplinesc toate criteriile de eligibilitate, conform intenției inițiale.

(5) În conformitate cu articolul 72e alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile de rezoluție pot permite unei G-SII cu o strategie de rezoluție MPE să deducă anumite deținere de fonduri proprii și de instrumente de datorii eligibile ale filialelor sale care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție prin deducerea unui cuantum ajustat mai mic, specificat de autoritatea de rezoluție. Articolul 72e alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul respectiv prevede că, în astfel de cazuri, diferența dintre cuantumul ajustat și cuantumul inițial se deduce din capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a filialelor în cauză. În conformitate cu standardul TLAC, această abordare ar trebui să țină seama de cerințele de fonduri proprii și de datorii eligibile bazate pe risc, dar și de cele nebazate pe risc ale filialei relevante. În plus, această abordare ar trebui să se aplice tuturor filialelor din țări terțe care aparțin respectivei G-SII, în măsura în care filialele respective fac obiectul unui regim local de rezoluție echivalent cu standardele convenite la nivel internațional.

(6) Pentru a operaționaliza abordarea care constă în subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru cerința MREL internă în cadrul grupurilor de rezoluție și pentru a se asigura că această abordare este solidă din punct de vedere prudențial, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a fost mandatată, în temeiul articolului 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare în scopul de a specifica o metodologie pentru o astfel de emitere indirectă de instrumente eligibile. Cu toate acestea, astfel cum a subliniat ABE în scrisoarea sa către Comisie din 25 ianuarie 2021, au existat mai multe neconcordanțe între cerințele în materie de delegare prevăzute în Directiva 2014/59/UE și normele prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care nu au permis aplicarea tratamentului prudențial necesar pentru îndeplinirea mandatului, conform intenției inițiale. Mai precis, ABE a remarcat că Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu permite deducerea instrumentelor eligibile pentru MREL internă și, în consecință, aplicarea unei ponderi de risc corespunzătoare în toate cazurile relevante pentru mandatul încredințat în temeiul Directivei 2014/59/UE. Probleme similare au fost identificate în ceea ce privește cerința privind indicatorul efectului de levier prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Având în vedere aceste constrângeri juridice, metodologia elaborată de ABE ar trebui încorporată direct în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, ar trebui eliminat mandatul de elaborare a proiectelor de standarde tehnice de reglementare prevăzut la articolul 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE.

(7) În contextul subscrierii indirecte de instrumente eligibile pentru calculul cerinței MREL interne de către entitățile de rezoluție în temeiul cadrului revizuit al Uniunii de rezoluție bancară, întreprinderilor-mamă intermediare ar trebui să li se impună să deducă din resursele proprii eligibile pentru MREL internă deținerile integrale de fonduri proprii și datorii eligibile emise de filialele lor care aparțin aceluiași grup de rezoluție. Acest lucru asigură buna funcționare a mecanismelor interne de absorbție a pierderilor și de recapitalizare în cadrul unui grup și evită dubla contabilizare a

resurselor eligibile pentru MREL internă ale filialei în scopul respectării de către întreprinderea-mamă intermediară a cerinței proprii MREL interne. În plus, în lipsa acestor deduceri, ratele de solvabilitate individuale ale întreprinderilor-mamă intermediare nu ar reflecta în mod adecvat și prudent capacitatea lor reală de absorbție a pierderilor, întrucât aceste rate ar include și capacitatea de absorbție a pierderilor a filialelor lor. Acest lucru ar putea compromite punerea în aplicare corespunzătoare a strategiei de rezoluție alese, întrucât întreprinderea-mamă intermediară ar putea epuiza nu numai propria capacitate de absorbție a pierderilor, ci și pe cea a filialei sale, înainte ca întreprinderea-mamă intermediară sau filiala să ajungă la punctul de neviabilitate. Deducerile ar trebui să se aplice mai întâi elementelor de datorii eligibile ale întreprinderilor-mamă intermediare. În cazul în care cuantumul care urmează să fie dedus ar depăși cuantumul elementelor de datorii eligibile ale întreprinderilor-mamă intermediare, cuantumul rămas ar trebui dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale acestora. Pentru a se asigura faptul că regimul de deducere rămâne proporțional, regimul respectiv nu ar trebui să se aplice în cazurile excepționale în care MREL internă se aplică numai pe bază consolidată.

(8) Subscrierea indirectă a instrumentelor eligibile pentru MREL internă ar trebui să asigure faptul că, atunci când o filială ajunge la punctul de neviabilitate, pierderile sale sunt efectiv transferate entității de rezoluție, iar filiala în cauză este recapitalizată de entitatea de rezoluție. Așadar, aceste pierderi nu ar trebui să fie absorbite de întreprinderea-mamă intermediară, care ar trebui să devină un simplu vehicul prin care se transferă pierderile respective entității de rezoluție. În consecință, și pentru a se asigura faptul că rezultatul subscrierii indirecte este echivalent cu cel al subscrierii directe complete, astfel cum se prevede în mandatul stabilit la articolul 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, expunerile deduse ar trebui să primească o pondere de risc de 0 % pentru calcularea cuantumului total al expunerii la risc și ar trebui să fie excluse din calculul indicatorului de măsurare a expunerii totale.

(9) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume armonizarea deplină a tratamentului prudențial aplicat deținerilor de către întreprinderile-mamă intermediare de resurse eligibile pentru MREL internă ale filialelor lor și revizuirea punctuală a cerințelor de fonduri proprii și de datorii eligibile pentru G-SII și pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii care urmează să fie întreprinse, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

(10) Pentru a se asigura faptul că instituțiile dispun de suficient timp pentru a pune în aplicare tratamentul specific pentru subscrierea indirectă a instrumentelor eligibile pentru MREL internă, inclusiv noul regim de deducere, dispozițiile care prevăd tratamentul respectiv ar trebui să devină aplicabile la șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(11) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2014/59/UE, ar trebui, prin urmare, să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

(1) la articolul 4 alineatul (1), se introduce următorul punct 130a:

„130a. « autoritate relevantă dintr-o țară terță » înseamnă o autoritate dintr-o țară terță, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 90 din Directiva 2014/59/UE;”;

(2) Articolul 12a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12a
Calculul consolidat pentru G-SII cu mai multe entități de rezoluție

În cazul în care cel puțin două entități G-SII aparținând aceleiași G-SII sunt entități de rezoluție sau entități dintr-o țară terță care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniune, instituția-mamă din UE a respectivei G-SII calculează cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile menționat la articolul 92a alineatul (1) litera (a). Calculul respectiv se efectuează pe baza situației consolidate a instituției-mamă din UE ca și când aceasta ar fi singura entitate de rezoluție a G-SII.

Autoritățile de rezoluție acționează în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.”;

(3) la articolul 49 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Prezentul paragraf nu se aplică deducerilor prevăzute la articolul 72e alineatul (5).”;

(4) la articolul 72b alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul articolului 92b, trimiterile la entitatea de rezoluție de la literele (c), (k), (l) și (m) ale prezentului alineat sunt, de asemenea, înțelese ca trimiteri la instituția care este o filială semnificativă a G-SII din afara UE.”;

(5) Articolul 72e se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care o instituție-mamă din UE sau o instituție-mamă dintr-un stat membru care face obiectul articolului 92a are deținere directe, indirecte sau sintetice de instrumente de fonduri proprii sau de instrumente de datorii eligibile ale uneia sau mai multor filiale care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție ca instituția-mamă, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective, după analizarea corespunzătoare a avizului autorităților de rezoluție sau ale autorităților relevante din țara terță ale filialelor în cauză, poate permite instituției-mamă să deducă deținerile respective prin deducerea unui cuantum mai mic, specificat de autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective. Acest cuantum ajustat trebuie să fie cel puțin egal cu cuantumul (m) calculat după cum urmează:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

unde:

i = indicele care desemnează filiala;

OP_i = cuantumul instrumentelor de fonduri proprii emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

LP_i = cuantumul elementelor de datorii eligibile emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

β = procentul de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de datorii eligibile emise de filiala i și deținute de întreprinderea-mamă, calculat după cum urmează:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{cuantumul\ tuturor\ instrumentelor\ de\ fonduri\ proprii\ şi\ de\ datorii\ eligibile\ emise\ de\ către\ filiala\ i}$$

O_i = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

L_i = cuantumul datoriilor eligibile ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

r_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului de rezoluție, în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (a) din Directiva 2014/59/UE sau, în cazul filialelor din țări terțe, o cerință de rezoluție echivalentă aplicabilă filialei i din țara terță în care își are sediul central, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii sau datorii eligibile în temeiul prezentului regulament;

$aRWA_i$ = cuantumul total al expunerii la risc a entității G-SII i calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3), ținând seama de modificările prevăzute la articolul 12a;

w_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului de rezoluție, în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (b) din Directiva 2014/59/UE sau, în cazul filialelor din țări terțe, o cerință de rezoluție echivalentă aplicabilă filialei i din țara terță în care își are sediul central, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii sau datorii eligibile în temeiul prezentului regulament;

$aLRE_i$ = indicatorul de măsurare a expunerii totale a entității G-SII i calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4).

În cazul în care instituția-mamă este autorizată să deducă cuantumul ajustat în conformitate cu primul paragraf, diferența dintre cuantumul deținerilor de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de datorii eligibile menționat la primul paragraf și acest cuantum ajustat se deduce de către filială.”;

(b) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Instituțiile și entitățile obligate să respecte articolul 45c din Directiva 2014/59/UE care nu sunt ele însele entități de rezoluție își deduc din elementele de datorii eligibile deținerile lor de fonduri proprii și de datorii eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 45f alineatul (2) din directiva respectivă ale filialelor lor care aparțin aceluiași grup de rezoluție.

Deducerea nu se aplică instituțiilor și entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție, în cazul în care acestea sunt obligate să respecte pe bază consolidată cerința menționată la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE.

În sensul prezentului alineat, trimiterea la elementele de datorii eligibile este, de asemenea, înțeleasă ca trimitere la datoriile eligibile menționate la articolul 45f alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE.”;

(6) la articolul 92a, alineatul (3) se elimină;

(7) la articolul 113, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, se aplică ponderi de risc tuturor expunerilor, dacă respectivele expuneri nu sunt deduse din fondurile proprii sau supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf, în conformitate cu dispozițiile din secțiunea 2. Ponderile de risc aplicate depind de clasa în care este încadrată fiecare expunere și, în conformitate cu secțiunea 2, de calitatea creditului. Calitatea creditului poate fi stabilită prin raportare la evaluările de credit emise de ECAI sau la evaluările de credit emise de agențiile de creditare a exportului, în conformitate cu secțiunea 3.”;

(8) la articolul 151, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cuantumurile ponderate la riscul de credit ale expunerilor încadrate în una dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(e) și litera (g) se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2, dacă nu sunt deduse din fondurile proprii sau supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”;

(9) la articolul 429a alineatul (1), se adaugă următoarea literă (q):

„(q) cuantumurile care fac obiectul tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”.

Articolul 2
Modificare a Directivei 2014/59/UE

La articolul 45f din Directiva 2014/59/UE, se elimină alineatul (6).

Articolul 3
Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [*OP este rugat să introducă data = data intrării în vigoare*].

Cu toate acestea, articolul 1 punctul 3, punctul 5 litera (b) și punctele 7, 8 și 9 și articolul 2 se aplică de la [*OP este rugat să introducă data = 6 luni de la data intrării în vigoare*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*